

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De natura dæmonum. xlv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

mandata illius custodite, & audite vocem eius, ipsi serui-
tis, & ipsi adhærebitis, &c. Vbi sanè intelligi voluit, etiam
illa quæ à diuinantibus non secundum Deum dicuntur, si
acciderint quæ dicuntur, non accipienda, vel etiam si fi-
ant quæ præcipiuntur ab eis, aut colantur quæ coluntur
ab eis. Nec præter suam potestatem Deus ostendit esse
quod ista contingunt, sed quasi quereretur cur ea permit-
tat, causam tentationis exposuit. Ad cognoscendam uti-
que eorum dilectionem, utrum eam habeant erga Deum
suum. Cognoscendâ verò ab ipsis potius, quàm ab illo, qui
scit omnia, antequam fiant.

De natura dæmonum.

Caput XLV.

SCIENDVM verò est hanc dæmonum esse natu-
ram, ut aërei corporis sensu terrenorum corporum
sensum facile præcedant, celeritate etiam, propter aërei
corporis superiorem mobilitatem, non solum cursus quo-
rumlibet hominum, vel ferarum; verumetiam volatus
auium incomparabiliter vincant. Quibus duabus rebus
quantum ad aëreum corpus attinet præditi, hoc est, acri-
monia sensus, & celeritate motus, multò ante cogitata
prænunciant, vel nunciant, quæ homines pro sensus ter-
reni tarditate mirentur. Accessit etiam dæmonibus per
tam longum tempus, quo eorum vita protenditur, rerum
longè maior experientia, quàm potest hominibus pro-
pter breuitatem vitæ prouenire. Per has efficacias quas
aërei corporis natura sortita est, non solum multa futu-
ra prædicunt dæmones, verumetiam mira multa faciunt.
Quæ quoniam homines dicere ac facere non possunt, e-
os dignos quidam quibus seruiant, & quibus honores di-
uinos deferant, arbitrantur, instigante maximè vitio cu-
riositatis propter amorem felicitatis falsæ, atque terre-
næ, & excellentiæ temporalis. Qui autem se ab eis cu-
piditatibus mundant, nec eis se feriendos rapiendosq;
permittunt, sed inquirunt, & amant aliquid quod eodem
modo semper est, cuius participatione beati sint, primùm
cõsiderat non ideo sibi præponendos esse dæmones, quod
acriore sensu corporis prævalent, aeris scilicet, hoc est,

Ex dictis
eiusdem,

subtilioris clementi: quia nec ipsis terrenis corporibus be-
 stias sibi præponendas putant, quæ acrius multa sentiunt:
 veluti sagacem canem, quia latentem feram olfactu acerrimo
 sic inuenit, vt ad eam capiendam ducatum quendam ho-
 mini præbeat, non vtique prudentiore intellectu animi, sed
 acutiore corporis sensu: vel vulturem: quia proiecto ca-
 uere, ex prouisa longinquitate aduolat, nec aquilam: quia
 sublimiter volans, de tanto interuallo natantem sub flui-
 bus piscem dicitur præuidere, & grauitè illisa exertis pe-
 dibus atque unguibus rapere: nec alia multa animantium ge-
 nera, quæ inter herbas salutis suæ noxias pascendo circum-
 errant, nec aliquid earum quo lædantur, attingunt, cum eu-
 homo vix experiendo cauere didicerit, & multa innoxia,
 quod sint inexperta formidet, Vnde conijcere facile est
 quantum possit in aëriis corporibus sensus esse acrior, nec
 ideo tamē dæmones, qui eo præditi sunt, bonis hominibus
 præponendos prudēs quisque censuerit. Hoc & de corpo-
 rum celeritate dicimus. Et hac enim præstantia non solum
 à volucribus homines, verum à multis etiam quadrupedi-
 bus ita superantur, vt in eorum cōparatione plumbei de-
 putandi sint, nec tamen ideo sibi hæc animantium genera
 existimant præponenda, quibus capiendis & mansuefaci-
 dis, atque in suæ voluntatis vsum, cōmodumque; redigendis
 non vi corporis, sed rationis imperitant. Illa verò tertiam
 dæmonum potentiam, quod diuturna rerum experientia,
 quemadmodum prænoscant, atque prænūciant, multa de-
 dicerunt, ita contemnunt, qui hæc vigilanter curant à ve-
 rissimæ lucis veritate discernere, vt nec malos senes plura
 expertos, & ob hoc quasi doctiores, ideo probi adolescentes
 sibi antecellere existiment, vt nec medicos, nec nauas, nec
 agricolas, quos prauæ voluntatis, & iniquis moribus vide-
 rint, ideo putent sibi esse præferendos, quod illi de valean-
 dinibus, illi de tempestatibus, illi de arbustorum fructuumque
 generibus multa ita prænūciant, vt harum rerum in-
 certo diuinare videantur. Quod verò non solum quædam
 dæmones futura prædicunt, verum etiam quædam faciunt,
 pro ipsa vtique sui corporis excellentia, cur non contem-
 tur à prudentibus. cum plerique iniqui ac perditii homines
 ita exerceant corpora sua, tantaque diuersis artibus possunt,
 vt ea qui hæc nesciunt, nec aliquando viderunt, etiam nati-

rata vix credant. Quàm multa funambuli, cateriq; theatri artifices: quàm multa opifices, maximeq; mechanici miranda fecerunt? Num ideo meliores sunt bonis, & sancta pietate præditis hominibus? Que ideo commemorauimus, vt qui hæc sine peruicacia, & sine vana resistendi animositate considerat, simul cogitet, si de subiacenti crassiore materia, vel sui quisque corporis, vel terra, & aquæ, lapidum, atque lignorum, metallorumq; variorum tanta quidem homines possunt, vt eos illi qui hæc non possunt, plerunque stupendo in sui comparatione diuinos vocet, cum quidam illorum sint artibus potentiores, quidam istorum moribus meliores: quãtò meliora & maiora pro subtilissimi corporis, hoc est, aërii facultate, ac facilitate daemones possint, cum tamen sint prauæ voluntatis, maximeque superbiæ fastu, & euidenti malitia spiritus immundi, atque peruersi. Quantum autem valeat aëris elementum, quo eorum corpora prævalent ad multa visibilia visibiliter molienda, mouenda, mutanda, atque versanda, longum est nunc demonstrare, & putamus quod vel mediocriter consideranti facile occurrat.

De diuinatione demonum. Cap. XLVI.

¶ Gitur nunc primum sciendum est, quoniã de diuinatione demonum quæstio est, illos ea plerunque præuunciare, quæ ipsi facturi sunt. Accipiunt enim sæpe potestatem, & morbos immittere, & ipsum aërem vitando morbidum reddere, & peruersis atque amatoribus terrenorum commodorum malefacta suadere: de quorum moribus certi sunt, quod sint eis talia suadentibus consensuri. Suadent autem miris & inuisibilibus modis per illam subtilitatem corporum suorum, corpora hominum non sentientium penetrando, & se cogitationibus eorum per quædam imaginaria visa iniscendo, siue vigilantium, siue dormientium. Aliquando autem non quæ ipsi faciunt, sed quæ naturalibus signis futura prænoscent, quæ signa in hominum sensus venire non possunt, ante prædicunt. Neque enim quia præuidet medicus quod præuidere nescit huius artis ignarus, ideo iam diuinus habendus est. Quid autem mirum, si quemadmodum ille in corporis humani, vel perturbata, vel modificata temperie, seu bonas, seu malas futuras præuidet valetudines, sic daemon in aëris affectione, atq; ordinatione

Ex dictis eiusdem.